

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Tachov rozhodl v hlavním líčení konaném dne 12. 10. 2021 v senátě složeném z přísedících [REDACTED], [REDACTED] a předsedkyně senátu Mgr. Petry Psohlavcové, **t a k t o :**

Obžalovaný

[REDACTED],

narozený [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED] č.p. [REDACTED], [REDACTED], t.č. [REDACTED],
[REDACTED],

je vinen, že

1. dne [REDACTED] mezi [REDACTED] hodin na adrese [REDACTED], [REDACTED], okres [REDACTED] přešel zábradlí balkonu přízemního bytu panelového domu a v úmyslu dostat se do obytných prostor bytu, bouchal na zajištěné balkonové dveře takovou intenzitou, až došlo k jejich samovolnému otevření, následně bez souhlasu oprávněné osoby [REDACTED] (dříve [REDACTED]), narozené [REDACTED], do bytu vstoupil a vyžadoval po poškozené vysvětlení ohledně hlasových zpráv na jejím telefonu, kdy po [REDACTED] minutách do poškozené, která byla oděna pouze v noční košili a spodních kalhotkách, strčil tak intenzivně, že tato spadla zády na postel, při tomto v úmyslu na poškozené vykonat soulož jí strhl kalhotky, sundal si své kalhoty a slipy a řekl jí, že si spolu užijí, následně na ní lehl, a i přes její aktivní a vážně míněný odpor, ji začal šahat na tělo, zejména pak na obnažená prsa a pohlaví, přitom se poškozená stále bránila, kdy [REDACTED] jí silou držel a kroutil ruce tak, aby poškozenou přemohl, přičemž v důsledku jeho fyzické převahy se

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

poškozená přestala aktivně bránit, avšak u [REDAKCE] nedošlo k erekci jeho penisu, proto sám svého jednání po chvíli zanechal a z bytu poškozené odešel,

2. dne [REDAKCE] v době od [REDAKCE] do [REDAKCE] hod. v obci [REDAKCE], ul. [REDAKCE] č.p. [REDAKCE], okres [REDAKCE], po předchozím požití alkoholu, kterého měl v dechu nejméně [REDAKCE] g/kg, bez souhlasu oprávněné osoby přešel zábradlí balkonu přízemního bytu panelového domu v úmyslu kontaktovat poškozenou [REDAKCE] (dříve [REDAKCE]), narozenou [REDAKCE], a vstoupit do bytu, když vstoupil na balkon, následně rukou bouchal na balkonové dveře a okno, kdy poškozená odmítala [REDAKCE] vpustit do samotné obývací části bytu, a i přes opakované výzvy odmítal upustit od svého jednání, stále se domáhal vstupu do bytu, proto poškozená z obav zavolala hlídku policie, která [REDAKCE] na místě zadržela,

3. dne [REDAKCE] v obci [REDAKCE], ul. [REDAKCE] č.p. [REDAKCE], okres [REDAKCE], ve třech případech, okolo [REDAKCE] hodin, [REDAKCE] hodin a [REDAKCE] hodin, bez souhlasu oprávněné osoby přešel zábradlí balkonu přízemního bytu panelového domu v úmyslu kontaktovat poškozenou [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], a vstoupit do bytu, a to zejména tak, že rukou bouchal na balkonové dveře a okno a domáhal se vstupu do obývací části, což se mu nepodařilo z důvodu, že poškozená [REDAKCE] (dříve [REDAKCE]), narozená [REDAKCE], přivolala hlídku policie, přičemž [REDAKCE] z místa utekl před příjezdem hlídky,

4. dne [REDAKCE] kolem [REDAKCE] hod. v obci [REDAKCE], ul. [REDAKCE] č.p. [REDAKCE], okres [REDAKCE], v úmyslu vylákat poškozenou [REDAKCE] (dříve [REDAKCE]), narozenou [REDAKCE], z bytu, opřel dřevěné koště o tlačítko zvonku u jejího bytu, proto z důvodu neustálého zvonění poškozená dveře bytu otevřela, toho využil [REDAKCE] a do bytu neoprávněně vstoupil, přičemž v dané době se zde nacházel její přítel [REDAKCE], narozený [REDAKCE], následně [REDAKCE] požadoval po poškozené uvaření kávy, čemuž pro celkové zklidnění situace poškozená vyhověla, [REDAKCE] poté v kuchyni ze šuplíků linky vyndal dva kuchyňské nože a sekáček na maso, se kterými nejprve agresivně mával před svým tělem směrem k poškozeným a vyhrožoval jim, že je zabije, poté nože položil na mycí linku, posadil se do křesla a sekáček si položil k nohám, následně po [REDAKCE] vyžadoval, aby mu vydal občanský průkaz s tím, že si chce zjistit jeho osobní údaje, zejména kde bydlí a rodinné příslušníky s dovětkem, že poškozený [REDAKCE] uvidí, přičemž v poškozených jeho výhrůžky vzbudily obavu o život a zdraví, poškozený [REDAKCE] odmítal [REDAKCE] svůj občanský průkaz vydat, [REDAKCE] se však dožadoval vydání občanského průkazu, šel blíže k poškozenému [REDAKCE], který po celou dobu ležel na posteli, a poškozeného chytil za zápěstí levé ruky a druhou rukou naznačil, že mu dá pěstí, na to reagovala poškozená [REDAKCE] (dříve [REDAKCE]), která z obav zdraví o své a [REDAKCE] souhlasila s požadavkem [REDAKCE], následně tedy [REDAKCE] předal poškozené [REDAKCE] svůj občanský průkaz a tato ho předala [REDAKCE], který si doklad ofotil do svého mobilního telefonu a po chvíli setrvání v bytě následně za doprovodu poškozené z místa odešel, a dále téhož dne, tj. [REDAKCE] kolem [REDAKCE] hodiny, se opětovně [REDAKCE] pokoušel dostat do bytu [REDAKCE] (dříve [REDAKCE]) přes její balkon, proto zavolala policii, která ho na místě v [REDAKCE] hodin zadržela, přičemž bylo zjištěno, že jednání se dopustil pod vlivem alkoholu, kterého měl v krvi nejméně [REDAKCE] g/kg,

tedy

opakovaně neoprávněně vnikl do obydlí jiného za užití násilí nebo překonání překážky, jejímž účelem je zabránit vniknutí a setrval tam (skutky 1-4),

jiného se pokusil násilím donutit k pohlavnímu styku a čin spáchat souloží (skutek 1),

jiného násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal a trpěl, kdy čin spáchal se zbraní (skutek 4),

jinému vyhrožoval usmrcením nebo těžkou újmu na zdraví takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a čin spáchal se zbraní (skutek 4),

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

čímž spáchal

pokračující přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku (skutky ad 1 – 4),
zvláště závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku spáchaný ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (skutek ad 1),
zločin vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku (skutek ad 4),
přečin nebezpečné vyhrožování dle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku (skutek ad 4),

a odsuzuje se

za tuto a sbíhající se trestnou činnost, za kterou byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Tachově ze dne 10. 12. 2020, č.j. 9T 73/2020 – 85, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 4. 2021, č.j. 7To 35/2021 – 122, v právní moci dne 22. 4. 2021, podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř (4) let.

Podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon tohoto trestu do věznice s ostrahou.

Současně se podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Tachově ze dne 10. 12. 2020, č.j. 9T 73/2020 – 85, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 4. 2021, č.j. 7To 35/2021 – 122, které nabyly právní moci 22. 4. 2021, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění

1. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 5. 8. 2021, č. j. 9To 222/2021 – 329, byl k odvolání obžalovaného, obhájce, státního zastupitelství zrušen v této věci rozsudek okresního soudu vyhlášený dne 18. 5. 2021. Původní rozhodnutí bylo zrušeno z následujících důvodů. (1) Zásadní pochybení odvolací soud shledal ve vykázání obžalovaného po dobu výslechu obou poškozených. Tímto postupem okresního soudu bylo porušeno právo obžalovaného na spravedlivý proces. (2) Dále měl okresní soud specifikovat u skutku pod bodem 1) oproti obžalobě psychickou újmu. (3) U skutku pod bodem 2) bylo třeba upřesnit, že obžalovaný přešel zábradlí balkonu v úmyslu kontaktovat poškozenou a vstoupit do bytu, když vstoupil na balkon. (4) Dále krajský soud vytknul okresnímu soudu, že skutek pod bodem 3) zahrnuje časové rozpětí od [REDAKCE] do [REDAKCE] hodin, přičemž jednání pod bodem 4) se měl obžalovaný dopustit [REDAKCE] kolem [REDAKCE] hodiny, proto bylo nutno upřesnit skutková zjištění. (5) Nutno bylo též vyjasnit výpovědi poškozeného [REDAKCE] ohledně toho, zda ležel po celou dobu výhrůžek obžalovaného v posteli, tj. ohledně bodu 4. (6) Dále bylo nutno vyjasnit skutečnosti vztahující se k užití nože a sekáčku, kterými měl obžalovaný vyhrožovat poškozeným. Pokud existovala jejich fotodokumentace, bylo třeba ji zajistit. Výpovědi poškozených mělo být objasněno, jak s nimi obžalovaný manipuloval v průběhu celého pobytu v bytě. (7) Výslech poškozené bylo třeba zaměřit také na skutečnost, proč trestná činnost obžalovaného u skutku pod bodem 1) nebyla ohlášena přímo na policii, ale byla pronesena poškozenou mimochodem až [REDAKCE] v souvislosti s jinou jeho trestnou činností. Jestliže nedošlo k oznámení jednání obžalovaného u prvního skutku bezprostředně po jeho spáchání, mělo být vyhodnoceno, zda to bylo v důsledku nedostatečné

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Lešková.

rozumové dostatečnosti poškozené či zda šlo o její účelové jednání. Pokud by okresní soud měl v této otázce i nadále pochybnosti, bylo by namísto zpracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie k přezkoumání poškozené ohledně její věrohodnosti. (8) Dále je nutno ověřit skutečnost, kdy došlo k opravě balkonových dveří.

2. Okresní soud ve věci nařídil hlavní líčení a vázán právními názory odvolacího soudu provedl úkony a doplnění v souladu s kasačním rozhodnutím. Během hlavního líčení po doplnění dokazování výsledkem svědkyně [REDAKCE] (dříve [REDAKCE]), svědka [REDAKCE], svědka [REDAKCE], listinnými důkazy, dospěl ke skutkovému stavu uvedenému ve výroku rozhodnutí. Na základě provedeného dokazování byly učiněny oproti podané obžalobě úpravy u jednotlivých skutků, které budou podrobněji rozvedeny níže.
3. Obžalovaný se k jednání, které mu bylo kladeno za vinu, doznal pouze zčásti již během svého prvního výslechu před soudem. Připustil, že chodil [REDAKCE] za svědkyní [REDAKCE] (dříve [REDAKCE]). Popřel, že by se ji pokusil znásilnit v listopadu [REDAKCE]. Obžalovaný ke své obhajobě uvedl, že [REDAKCE] byl se svědkyní nakoupit. S nákupem šli společně k jeho mámě na kávu. Po návštěvě odešel se svědkyní [REDAKCE] k ní domů, kde jí uvařil vepřové na mrkvi, pomohl jí uklidit nádoby a kolem třetí hodiny odpolední měli pohlavní styk. Poté mu svědkyně řekla, že přijede její otec, proto musí odejít. Kolem páté hodiny odpolední tedy odešel za svým kamarádem [REDAKCE], kde byl do půl páté ráno. Brzy ráno šel zpět za svědkyní, protože už z pomluv věděl, že mu zahýbá s jinými muži. A následně jí přistihl v posteli s jiným. Dle obžalovaného se se svědkyní rozešli na začátku listopadu [REDAKCE], den poté co jí nacytal v posteli s jiným mužem. Vypověděl dále, že se pokusil svědkyni znásilnit [REDAKCE], ale k pohlavnímu styku nakonec nedošlo, protože šla druhý den na gynekologii. Dle slov obžalovaného skutečnosti popsané u skutku pod bodem 1. se staly, ale nikoliv [REDAKCE], ale [REDAKCE]. K vztahu se svědkyní dodal, že spolu byli čtrnáct let, vedli společnou domácnost, každý pátek jí nakoupil potraviny, po jeho propuštění z výkonu trestu si její táta nepřál, aby spolu byli, přesto za ní s jejím souhlasem docházel. V rámci nově nařízených hlavních líčení obžalovaný vypověděl, že nevěděl o tom, že by u ní v bytě byl nastěhovaný pan [REDAKCE]. Samotného by ho zajímalo, od kdy byl v bytě svědkyně pan [REDAKCE] nastěhovaný. Nevěděl o tom, že měla jiného přítele od začátku října. Dále doplnil, že pokud u ní přespával, měl v práci ranní směny. Spal u ní [REDAKCE] a svědkyně lže, pokud uvádí opak. [REDAKCE] se s ní rozešel a [REDAKCE] se od ní stěhoval. Ještě [REDAKCE] se milovali, běžně při milování mu říkala přezdívkou [REDAKCE], [REDAKCE] mu řekla jménem, chovala se jinak, a tak přišel na to, že má jiného partnera. Sama svědkyně mu vyhrožovala [REDAKCE], že se ho zbaví, že přijde o práci, o všechno. Dle jeho slov mu svědkyně zahýbala s jinými muži, a to nejméně dvakrát. K modřinám, které měla mít svědkyně na těle (na rukách, bocích), obžalovaný doplnil, že je měla z bouračky z kola ze začátku srpna, když jela z [REDAKCE]. Zlomila se jí řídítka a obžalovaný jí následně půjčil své kolo. Nejprve uváděl, že tyto modřiny měla tři měsíce, pak vysvětlil, že modřiny do listopadu neměla. K nočním návštěvám svědkyně ještě vypověděl, že chodil do práce, a když měl noční, nemohl u ní být, ani neměl klíče od bytu. Připustil, že [REDAKCE] jel se svědkyní vlakem, říkal jí, že ho chce zničit, že přijde o všechno, ona mu měla odvětit, že ano a dupnout si s tím, že ještě něco přidá.
4. K dalšímu skutku ze dne [REDAKCE] vypověděl, že byl u bydliště svědkyně [REDAKCE] (dříve [REDAKCE]), nejspíš se od ní stěhoval. Ten den klasicky vypil čtyři piva a čtyři rumy. Šel za ní, protože mu vyhrožovala udáním za znásilnění, žádal jí, ať to nedělá. Hádali se, vytýkal jí, proč mu neřekla dřív, že má jiného přítele. Vysvětlil, že byl zvyklý k ní chodit balkonovými dveřmi, přelézat zábradlí. Když nechala svědkyně otevřené dveře, šel dovnitř, když byly zavřené, odešel.
5. Ke skutku z [REDAKCE] uvedl, že byl u svědkyně [REDAKCE] (dříve [REDAKCE]) celkem třikrát, zavolala na něho policii, ale těm dvakrát utekl. Za svědkyní šel do bytu opět přes balkon a prosil jí, Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

at' odvolá obvinění ze znásilnění. V třetím případě utekl na zahradu ke [REDACTED], kde ho našla policie. Připustil, že ten den byl pod vlivem alkoholu. Při prvním výslechu obžalovaný vypověděl, že [REDACTED] na ní čekal na vlakovém nádraží, nastoupil s ní do vlaku a opět jí žádal, aby stáhla své nepravdivé obvinění ze znásilnění s tím, že jinak jí udělá ostudu v práci. Jak je vidět výše, obžalovaný následně upřesnil, že svědkyni doprovázel vlakem do práce již 2 [REDACTED].

6. Ke skutku z [REDACTED] obžalovaný sdělil, že mu svědkyně neotevřela vchodové dveře, proto strčil koště do zvonku a schoval se, aby ho neviděla. Když otevřela, chvíli se hádali, pak šel k ní do bytu, sprostě nadával, uvařil si kávu. Po svědku [REDACTED] chtěl občanský průkaz, aby věděl, kdo nyní chodí s jeho partnerkou. Svědek seděl v posteli, byl opřený, když k němu šel, neměl žádný nůž. S nožem se pohyboval pouze u kuchyňské linky. Svědkyně [REDACTED] (dříve [REDACTED]) se podle něho bála, proto mu předala občanku pana [REDACTED] a on si ji vyfotil. Popíral, že by svědkovi [REDACTED] vyhrožoval zabitím, řekl mu, mlč a nic se ti nestane. Opakovaně popíral, že by na ně vytáhl nůž a sekáček. Obžalovaný doplnil, že se hádal především se svědkyní, hádka dle něho nebyla agresivní, pouze užíval vulgární výrazy, nevyhrožoval jí, nikdy jí neublížil. Naopak ona vyhrožovala jemu, když jí nachytl s novým přítelem, že přijde o zaměstnání, o všechno co splácí. Potom svědkyni odtáhl ke kamarádovi na zahradu, kde jí prosil, at' stáhne obvinění ze znásilnění.
7. Dle pokynu krajského soudu byla opětovně vyslechnuta svědkyně [REDACTED] (dříve [REDACTED]) za přítomnosti obžalovaného. Svědkyně uvedla k prvnímu skutku následující skutečnosti. Obžalovaný přišel za ní večer kolem osmé hodiny balkonovými dveřmi. Bušil do nich takovou silou, až povolily. Chtěl vědět, proč si změnila sim kartu, nemohl se jí dovolat. Dohadovali se, řekla mu, at' odejde. Chtěla volat policii, to ji znemožnil. Hádali se, poté jí vzal směrem k posteli. Povalil jí na postel, začal z ní svlékat oblečení, osahávat prsa, hrudník, stehna i přirození a pokoušel se s ní mít styk. K pohlavnímu styku nedošlo, neboť toho nebyl schopen. Svléknul jí kalhoty i kalhotky, nadával jí, že je zbije, že je děvka a dalšími hanlivými výrazy. Nelíbilo se mu, že již má jiného přítele. Sám si svléknul kalhoty, tričko, a asi i mikinu. Snažila se ho od sebe odstrčit, bránit se, aby jí nedostal, držel jí za ruce. Pak se mu povedlo držet ji ruce jednou rukou a druhou naznačil, že ji uhodí. Svědkyně odhadla, že celá situace trvala tak dvě hodiny, po desáté hodině obžalovaný odešel. K dotazu dále vypověděla, že v důsledku tohoto pokusu znásilnění nemá žádné psychické problémy. Pociťuje strach, že se stejná situace může kdykoliv opakovat. V rámci výpovědi skutek nejprve zařadila do října [REDACTED] s tím, že si přesně nepamatuje datum. Po přečtení části její výpovědi z přípravného řízení souhlasila s tím, že incident se stal [REDACTED]. Doplnila, že si to již nepamatuje, že takové věci chce člověk raději zapomenout. Stalo se to ve čtvrtek a pak na víkend jela za tátou. Obžalovaný za nimi (za ní a svědkem [REDACTED]) chodil již během října. K dotazům dále vypověděla, že pokus znásilnění nahlásila na policii asi až týden po této události, nevěděla přesně kdy. V danou chvíli to nedokázala více řešit. Jediným důvodem pozdější oznámení, který zmiňovala, byl strach. Bála se, že jí obžalovaný může ublížit. Už nevěděla kudy kam, tak to řekla na policii. Ke svým pocitům k prožití události vypověděla, že to nebylo příjemné, snažila se s tím vyrovnat vnitřně, nebyl to hezký zážitek, nebylo jí z toho dobře, byl to šok. S nikým to neřešila, věděla to pouze rodina. Svému otci řekla, co se stalo, proto asi dva dny nebo tři dny poté jí bratr na balkonové dveře namontoval závoru, aby se k ní obžalovaný již nemohl dostat. Ke vztahu s obžalovaným sdělila, že se znají patnáct nebo šestnáct let. Dle svědkyně když je obžalovaný střízlivý, tak je v pohodě, všechny jeho problémy jsou spojeny s užíváním alkoholu. Rozešli se asi před dvěma lety. Když byl ve vězení, odhlásila ho z bytu, už s ním nechtěla nic mít. Přesto za ní po propuštění stále docházel. Když poznala nového přítele (svědka [REDACTED]), sdělila mu, že je konec, on to však nedokázal pochopit a začaly všechny problémy. Nového přítele přivedla domů asi [REDACTED], přišel za nimi obžalovaný, který si myslel, že je to nějaká sranda. Řekla mu, at' si odstěhuje věci, a pak začalo, co začalo.
8. K druhému a třetímu skutku uvedla, že obžalovaný za nimi přišel třeba ráno, začal na ně bušit, chtěl, aby ho pustili dál, že jde na kafe. Řekla mu, aby odešel, když nedal pokoj, volala policii. Jeden Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

den tam byl asi třikrát za večer. Byla to sobota (██████████). Byli doma, obžalovaný přišel, začal bouchat, proto zavolala policii. Jenže jim utekl. Potom opakovaně volala na policii, byli tam třikrát za večer, ale pokaždé jim utekl. V těchto případech se obžalovaný nechoval dle svědkyně moc dobře, protože byl připitý. V těchto případech k ní chodil přes balkon.

9. K poslednímu skutku vypověděla, že obžalovaný přišel ráno, bušil na ně, zvonil na ně. Nechali ho být. Poté dal nějaký klacek na zvonek, zvonek zvonil, měla toho plné kecky, tak otevřela dveře. Dívala se kukátkem, nikoho neviděla, jenže obžalovaný byl schovaný za rohem. Vstoupil do bytu, začal jim vyhrožovat, že je zlikviduje, s sebou si přinesl pivo, začal tahat nože a po panu ██████████ chtěl občanku, kterou si pak ofotil. Doplnila dále, že doufala v rozumnou domluvu s obžalovaným, pro uklidnění situace mu udělala kávu. Obžalovanému se nelíbilo, že svědkyně má nového partnera, dělal si nároky na byt. Poté odešel, a když přišel ten den podruhé, zavolala policii. K situaci v bytě k dotazům zopakovala, že se snažila s obžalovaným dohodnout, ať je nechá být, jenže obžalovaný byl agresivní. Dále se vyjadřovala k manipulaci s noži a po předložení fotografií nožů pořízených při domovní prohlídce potvrdila, že se jedná o její nože, které užil obžalovaný. K dotazům upřesnila, že vytáhnul nože, ty jen vytáhnul, ale přímo s nimi proti nim nemanipuloval, držel je za rukojetě, nenaznačoval s nimi přímý útok proti nim, poté je položil a měl je připravené na lince na ně. Dále popsala, že obžalovaný vytáhnul sekáček na maso, sednul si na křeslo a dal si ho k nohám. Se sekáčkem je přímo neohrožoval. Odhadovala, že pokud držel nože, byl od nich vzdálený asi dva metry. Nevzpomínala si, co konkrétně obžalovaný říkal, když měl u sebe nože. K okolnostem, které se odehrály mezi obžalovaným, a panem ██████████ vypověděla, že se na něho snažil dostat, chtěl ho nějakým způsobem napadnout, v tom se mu snažila zabránit. Pořád po něm chtěl občanský průkaz. Pan ██████████ byl po celou dobu v posteli, obžalovaného se bál. Pak po něm obžalovaný sáhnul, vzal ho za ruku, to už viděla, že je v „hajzlu“, proto mu řekla, ať mu dá tu občanku. Obžalovaný si ji ofotil a pak za jejího doprovodu, z bytu odešel. K dalším dotazům ohledně řečených výhrůžek, po přečtení části její výpovědi z přípravného řízení, sdělila, že si je konkrétně nepamatuje, slovně jim nadával, ale neví, co přesně říkal. Pamatovala si, že do bytu vletěl jako uragán, že se s ním snažila domluvit, ať je nechá být. Domluva nebyla možná, pořád tam vyskakoval, měla strach, nevěděla, koho má hlídat dřív, jestli sebe nebo pana ██████████. Svědkyně dále vypověděla, že ona i její partner věděli o trestní minulosti obžalovaného
10. Pokud jde o zhodnocení svědkyně ██████████ a její výpovědi, soud vnímá osobu svědkyně jako zcela věrohodnou. Po celou dobu trestního řízení vypovídá shodně. Drobné odchylky ohledně vymezení časových údajů jsou pochopitelné s ohledem na plynutí času od podání předchozích svědeckých výpovědí. Taktéž je dle názoru pochopitelné, že si již nevzpomíná na jednotlivé nadávky a výhrůžky ze strany obžalovaného v případě posledního skutku a chce tyto raději zapomenout a vytěsnit je. Skutečnost, že nyní v rámci své výpovědi v hlavním líčení doplnila, že jí během pokusu znásilnění chtěl obžalovaný uhodit, kdy měl naznačit úder, a nadávat jí vulgárními výrazy s tím, že je zbije, je sice lehké pozměnění části výpovědi oproti přípravnému řízení, ale rozhodně se nejedná o úpravu podstatnou, která by měla mít vliv na hodnocení její věrohodnosti. Jak již bylo řečeno, v podstatných bodech svědkyně vypovídá během celého řízení stejně, spontánně a její výpovědi byly prosty zásadních rozporů. Soud má za to, že kromě uplynutí delší doby od předmětné události, důvodem pro výše uvedené odchýlení se od výpovědi z přípravného řízení, jsou prožitá agresivní opakující se výpady obžalovaného vůči svědkyni a její snaha žít dál a vytěsnit tyto negativní prožitky. Věrohodnost svědkyně podporuje i její čistý výpis z rejstříku trestů, zprávy ohledně přestupků, když dosud nebyla projednávána pro žádný přestupek a kladné pracovní hodnocení. Co se týče oznámení pokusu znásilnění se zpožděním, obžalovaná opakovaně sdělila, že nenahlásila tento incident, neboť z obžalovaného měla strach. Snažila se s obžalovaným vycházet, vysvětlit mu, že již nejsou partnery, že má někoho jiného. Dle názoru soudu tato skutečnost rovněž zesiluje její věrohodnost. „Neběžela“ hned na policii, jelikož se s obžalovaným znali nejméně patnáct let, dlouho dobu byli partnery, věřila, že se s obžalovaným půjde domluvit, aby ji již nechal být. Sexuální napadení si řešila vnitřně a řekla o tom svému otci. Soud měl možnost

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

pozorovat svědkyni ve dvou případech při její výpovědi. Kromě výše uvedených skutečností, je třeba jednoduše konstatovat, že na soud působila jako hodná osoba, která přistupovala k dané situaci naivně, což ostatně potvrzoval její bratr (jak bude níže patrné v jeho výpovědi.) Soud má za to, že se rozhodně tedy nejednalo z její strany o účelové jednání. Pro její věrohodnost mluví i fakt, že i přes prožité útrapy s obžalovaným, o něm stále hovořila jako o člověku, který je v pohodě a jeho závadové chování připisovala nadměrnému užívání alkoholu.

11. Soud má za to, že se pokus znásilnění stal a byl dostatečným způsobem prokázán. Vina obžalovaného je prokazována především na základě výpovědi svědkyně [REDAKCE]. Její výpověď je podporována i níže rozebranou výpovědí svědka [REDAKCE], ohledně pokusu znásilnění také svědka [REDAKCE] a níže rozvedenými listinnými důkazy. Dle názoru obhajoby v případě prvního skutku ve věci přetrvávají pochybnosti, které se nepodařilo objasnit, a proto by mělo být postupováno ve prospěch obžalovaného. Svědkyni obhajoba pokládá za nevěrohodnou, neboť své výpovědi od začátku trestního řízení stupňuje v neprospěch obžalovaného. Jak již bylo výše vysvětleno, soud neshledal důvod, pro který by neměl svědkyni [REDAKCE] věřit. Soud se neztotožňuje s názorem obhajoby, že v rámci jejich vztahu obžalovaný v případě prvního skutku pouze „loudil“, a že by skutek ze dne [REDAKCE] neměl takovou intenzitu, aby mohl být kvalifikován jako znásilnění ve stadiu pokusu. Což má dle obhajoby dokreslovat i skutečnost, že si svědkyně nepamatovala, kdy došlo k sestěhování se svědkem [REDAKCE]. V první řadě je k tomuto třeba namítnout, že svědkyně kladla aktivní odpor, bránila se obžalovanému, nechtěla se obžalovanému podrobit. A je zcela nerozhodné, že obžalovaný s ní měl dříve pohlavní styky. Mimoto je přílehlavá právní kvalifikace a intenzita útoku prokazována utrpenými modřinami v důsledku jednání obžalovaného, což vyplynulo z výpovědi svědkyně [REDAKCE] a jejího otce.
12. Ve věci byl opětovně také vyslechnut svědek [REDAKCE], tentokrát za přítomnosti obžalovaného. Vypověděl, že se svědkyni [REDAKCE] žijí od [REDAKCE]. S obžalovaným se seznámil, až když přišel za svědkyni. Přelezl železné zábradlí, bouchal intenzivně na balkonové dveře. Asi ve dvou případech, kdy se k nim obžalovaný dobýval, nebyl doma, jinak tam byl vždycky. Svědek odhadoval, že obžalovaný chodil za nimi v období před jedním rokem tak dvakrát týdně. Ke čtvrtému skutku svědek uvedl během výslechu při hlavním líčení následující skutečnosti. Obžalovaný přišel balkonovými dveřmi, sedl si u nich, popíjel pivo, pak chtěl udělat kafe, pak koukal i po něm. Vadilo mu, že svědek vstoupil do jeho teritoria, že zabral jeho místo, říkal, že ho zabije, že je mu to jedno. Chtěl po něm občanku, aby věděl, kde bydlí, že si ho najde a zjistí děti. Pod hrozbou násilí svědkyně [REDAKCE] předala obžalovanému s jeho souhlasem občanský průkaz a on si ho vyfotil do svého telefonu. Sám ležel na posteli. Když už obžalovaný měl víc v sobě (piv), vytáhl na ně nůž a sekáček a ohrožoval [REDAKCE] (svědkyni [REDAKCE]) a později i jeho. Ještě před tím, když mu nechtěl dát občanku, chytil ho za ruku, a pak ho pustil. Pociťoval hrozný strach, když ho obžalovaný ohrožoval s nožem. Měl strach o život, že mu něco udělá. Po předložení fotografií předmětných nožů, svědek uvedl, že si již nepamatuje, jaký nůž to byl. K dotazům se svědek blíže vyjadřoval k momentu, kdy měl na něj obžalovaný zaútočit. Dle svědka obžalovaný k němu přišel k posteli i se sekáčkem. Byli od sebe vzdálení asi metr, obžalovaný mu chytil ruku, v druhé ruce měl nůž, on mu potom druhou ruku chytil. V tu chvíli svědkyně obžalovanému něco řekla, obžalovaný jí něco odpověděl a zapomněl, co chtěl udělat a odešel od svědka. S nožem šermoval z dálky, se sekáčkem jej přímo ohrožoval. Po přečtení jeho výpovědi z přípravného řízení, svědek [REDAKCE] uváděl, že situace s neustálým zvoněním se odehrála v jiný den, než ten den, kdy obžalovaný manipuloval se sekáčkem. Po přečtení další části výpovědi svědek připustil, že si situaci se sekáčkem nepamatuje přesně, ale ví, že ho s ním ohrožoval. Na tomto místě je vhodné podotknout, že v případě svědecké výpovědi pana [REDAKCE] došlo k její podstatné změně především ve dvou bodech. Svědek oproti výpovědi v přípravném řízení i oproti své první výpovědi před soudem uváděl, že jej obžalovaný ohrožoval nožem přímo a že v případě čtvrtého skutku se obžalovaný dostal dovnitř přes balkon. V rámci tohoto rozporu soud vycházel z výpovědi paní [REDAKCE] a z výpovědi svědka [REDAKCE] z přípravného řízení, kde se podrobně a v souladu s výpovědí svědkyně Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

vyjadřoval k okolnostem dne [REDAKCE]. Je třeba říci, že soud pozoroval strach na svědkovi [REDAKCE] i při příchodu do jednací síně. Jak sám svědek opakovaně udával ve výpovědích, měl z obžalovaného velký strach, což potvrzovala i svědkyně [REDAKCE]. Je zřejmé, že musel pociťovat skutečně veliké obavy, neboť v případě čtvrtého skutku nedokázal zasáhnout a pomoci své partnerce s uklidněním obžalovaného, zůstal po celou dobu v posteli. Soud se tudíž domnívá, že s tak silnými prožívanými pocity strachu a vzhledem k plynutí času, se svědek v daných bodech spletl, zaměnil situaci s příchodem do bytu s jinou a přímé ohrožení se sekáčkem si vsugeroval. Skutečnost, že svědek [REDAKCE] vypovídal odchylně neúmyslně, ale jde o proces v důsledku jeho paměťových a emocionálních možností a schopností, dokresluje také čistý výpis rejstříku trestů a výpis z evidence přestupků. Z výpovědi svědka [REDAKCE] z přípravného řízení tedy bylo ke čtvrtému skutku zjištěno, že obžalovaný chvíli bouchal do balkonových dveří, následně šel ke dveřím od bytu, kde bouchal a zvonil na zvonek. Zvonek zvonil dlouho, svědkyně [REDAKCE] vyšla ven a obžalovaný vtrhl do bytu i přes odpor svědkyně. Obžalovaný byl opilý, nadával, svědkyně se jej snažila uklidit. Křičel, že je klidně zabije, že už není s Jaruškou (se svědkyní [REDAKCE]), že je mu všechno jedno, že si klidně sedne na dvacet let. Obžalovaný byl chvíli v klidu, pak ho chytil amok, šel do kuchyně, vzal do ruky nějaké nože a pak i sekáček. Se sekáčkem před sebou mával s tím, že ho klidně použije, nuž měl u sebe, ale nijak s ním nic nedělal. Asi třikrát chtěl po svědkovi občanský průkaz. K přímému kontaktu mezi ním a obžalovaným v této výpovědi sděloval ve shodě s výpovědí svědkyně [REDAKCE], že obžalovaný přišel až k němu, chytil ho za zápěstí levé ruky, druhou levou rukou mu sevřenou v pěst mu naznačil, že mu dá pěstí. Svědek mu ruku, kterou mu držel, chytil, potom co ho pustil.

13. Obhajoba namítala s ohledem na změnu výpovědi svědka [REDAKCE] zásadní rozpor a nejasnost, zda došlo k vyhrožování se zbraní. Jak již výše nastíněno, v tomto ohledu soud vnímal rovněž určitou spornost a výše je popsáno, na jakém základě je uzavíráno, že obžalovaný s noži skutečně jednal. Je nepochybné, že obžalovaný je vyndal ze šuplíku kuchyňské linky, manipuloval s nimi, ale přímo – myšleno – k přímému naznačení pohybu, resp. útoku s noži proti svědkům – nedošlo. Ovšem za situace, kdy obžalovaný byl ovlivněn alkoholem, čímž byla dána nevyzpytatelnost v jeho jednání, navíc ve velmi malém prostoru (jak bylo možno vidět na připojené fotodokumentaci bytu) a nadto za situace, kdy oba svědci znali pověst obžalovaného a prožívali již téměř měsíc neustálé agresivní obtěžování, svědkyně dokonce po pokusu znásilnění, jednoznačně dle názoru soudu mohl popisovaným chováním vyvolat ve svědcích obavy, že nože použije, čímž ohrozí jejich zdraví a životy. Zde je vhodné zmínit rozhodnutí Nejvyššího soudu v Brně ve věci 8Tdo 1553/2006, ačkoliv se skutkově nepodobá případ souzenému jednání, dle tohoto rozhodnutí postačí, jestliže poškozenému je ukázána střelná zbraň jako prostředek k zesílení nátlaku na jeho vůli a ke zdůraznění pronášených výhrůžek, aniž je třeba, aby pachatel na poškozeného např. namířil střelnou zbraní, popřípadě výslovně vyhrožoval jejím použitím. Dle názoru soudu v souzeném jednání zbraněmi bylo působeno na psychiku svědků, a pakliže bylo uzavřeno, že sekáček měl u sebe a s noži též manipuloval, měl je u sebe proto, aby svůj nátlak zvýšil a zdůraznil.
 14. Soud vyslechl během hlavního líčení i svědka [REDAKCE], který se vyjadřoval k namontování zábrany u balkonových dveří. Nedokázal říci, kdy zábranu přesně namontoval. Důvodem bylo to, že se tam snažil obžalovaný několikrát dostat a nakonec se tam i dostal. K obžalovanému uvedl, že problémy dělal, když se opil, když byl strážlivý, tak nikoliv. Ke své sestře, svědkyni [REDAKCE] vypověděl, že je hodná, spíš bojácnější, trochu naivní.
 15. V obsahové shodě s výpovědí svědkyně [REDAKCE] je také výpověď [REDAKCE], otce svědkyně, který byl vyslechnut při hlavním líčení, ještě před zrušením předchozího rozhodnutí ve věci. Svědek [REDAKCE] se vyjádřil k návštěvě své dcery. Uvedl, že začátkem listopadu za ním přijela, před tím se sama ozvala. Za normálních okolností přijížděla po domluvě, když potřeboval s něčím pomoci. Při její návštěvě si všimnul, že má modřiny na rukou a na břicho. Nechtělo se jí o tom mluvit, nakonec se svěřila s tím, že obžalovaný jí bouchal na balkonové dveře, vrážel do nich
- Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

ramenem, až je vyrazil a domáhal se po ní pohlavního styku. K pohlavnímu styku nedošlo, protože byl napitý nebo unavený a následně u ní usnul a byl tam do rána. Z důvodu poškození jejích balkonových dveří poslal do bytu svého syna, aby je zajistil a nikdo se tam nedostal. K dotazům doplnil, že přijela za ním v pátek a zůstala do neděle, incident se stal ve čtvrtek. Po přečtení části jeho svědecké výpovědi z přípravného řízení, kdy vypověděl, že za ním přijela [REDAKCE], svědek vysvětlil, že se domníval, že to bylo v listopadu, že se mohl splést, že to tedy bylo v prosinci. Z logiky věci musela návštěva proběhnout již v listopadu, neboť otec zaregistroval na těle své dcery modřiny, které by v prosinci již nebyly znatelné, což ostatně vyplynulo i z prohlídky těla svědkyně z [REDAKCE]. Skutečnost, že se o pokusu znásilnění svěřila svému otci již v listopadu, podtrhuje také doba návštěvy (pátek až neděle), kdy toto i vzhledem k době útoku (čtvrtek) datumově odpovídá prvnímu celému listopadovému víkend. Soud souhlasil s obhajobou, že výpovědi svědkyně [REDAKCE] a svědka [REDAKCE] st. se rozcházejí ohledně událostí po pokusu znásilnění. Svědkyně uvedla, že obžalovaný odešel kolem jedenácté hodiny noční, její otec uvedl, že byl u ní do rána. V tomto nesouladu soud vycházel z výpovědi svědkyně, neboť událost přímo prožila, a jak už bylo zkonstatováno, její výpověď soud považuje za věrohodnou. K tomu je třeba doplnit, že výslech svědka [REDAKCE] st. byl proveden v přípravném řízení až tři měsíce po incidentu a v řízení před soudem po šesti měsících. S přihlédnutím k délce a povaze vztahu mezi obžalovaným a svědkyní (zvláště právě v období podzimu) mohl pan [REDAKCE] st. zaměnit předmětnou událost s jinou.

16. K návrhu obhajoby byla vyslechnuta při hlavním líčení ještě před zrušením rozsudku krajským soudem svědkyně [REDAKCE], matku obžalovaného. K dotazům sdělila, že obžalovaný se svědkyní [REDAKCE] (dříve [REDAKCE]) byli u ní na návštěvě na začátku listopadu, šli k ní z nákupu, naposledy u ní byli na návštěvě v polovině listopadu, svědkyně po ní chtěla přehled směn obžalovaného. K jejich vztahu vypověděla, že byl normální, svého syna se nechce zastávat, ví, že pije, o paní svědkyni vypověděla, že byla hulvátská a měla smluvené i jiné partnery. Jak bude níže rozvedeno, z přehledu docházky do zaměstnání oproti tvrzení obžalovaného vyplynulo, že k návštěvě nemohlo dojít [REDAKCE]. Za této situace nebyl tedy výslech paní [REDAKCE] z hlediska projednávání věci podstatný.
17. S výpovědí svědkyně [REDAKCE], svědka [REDAKCE] z přípravného řízení, částečným doznáním obžalovaného korespondují dále listinné důkazy provedené k důkazu během hlavního líčení. V souladu s výpovědí svědkyně a svědka [REDAKCE] st. je protokol o výslechu svědka [REDAKCE] ml., bratra paní [REDAKCE], který se vyjádřil shodně o způsobu vnikání obžalovaným přes balkonové dveře do předmětného bytu. V úředním záznamu policie ze dne [REDAKCE] jsou popsány okolnosti zadržení obžalovaného dne [REDAKCE], poté co svědkyně [REDAKCE] telefonicky oznámila policii, že se obžalovaný nachází na jejím balkoně a snaží se dostat dovnitř do bytu. V dalším úředním záznamu policie ze dne [REDAKCE] je pak zachyceno rušení pořádku v bytovém domě na adrese svědkyně, [REDAKCE], tak, jak jej vnímali sousedé. Z trestního oznámení ze dne [REDAKCE] je pak zřejmé, že svědkyně [REDAKCE] podala oznámení na obžalovaného, neboť i přes opakované upozornění neustále přelézal zábradlí jejího balkonu a domáhal se vstupu do jejího bytu. Ovlivnění alkoholem v době spáchání trestného činu prokazují záznamy o dechové zkoušce ze dne [REDAKCE], kdy dle dechové zkoušky u něho bylo naměřeno v [REDAKCE] hodin [REDAKCE] promile alkoholu a dne [REDAKCE] v [REDAKCE] hodin [REDAKCE] promile alkoholu. Z protokolu o předložení věci a úředního záznamu o vyhodnocení záznamu z mobilního telefonu je patrné, že svědkyně [REDAKCE] předložila policii svůj mobilní telefon, v němž je zachycen obžalovaný, jak se pokouší dostat do jejího bytu dne [REDAKCE], a opakovaně přes výzvy svědkyně bouchá na balkonové dveře a chce jít za ní do bytu. Protokolem o vydání věci včetně úředního záznamu ze dne [REDAKCE] a příloženými fotografiemi je prokázáno, že obžalovaný vydal policii svůj mobilní telefon, kde bylo nalezeno celkem [REDAKCE] rozmazaných fotografií občanského průkazu svědka [REDAKCE]. V protokolech o ohledání místa činu včetně pořázené fotodokumentace a situačního náčrtku je zachyceno a popsáno bezprostřední okolí předmětného balkonu, podoba balkonu, balkonové dveře, výška zábradlí, obytná část domu a byt paní [REDAKCE], vše na adrese [REDAKCE]. Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

v [REDAKCE]. Z protokolu o prohlídce těla svědkyně [REDAKCE] (dříve [REDAKCE]) ze dne [REDAKCE] vyplynulo, že v době ohledání neměla viditelná poranění, škrábance, ani hematomy. Z úředního záznamu ze dne [REDAKCE] pak bylo zjištěno oznámení policii ze strany svědkyně [REDAKCE], neboť obžalovaný bouchal na balkonové dveře, stál na balkonu, dožadoval se vstoupení, a poté následovalo zadržení. K častému přelézání zábradlí a bouchání na dveře se v tomto úředním záznamu vyjádřil i svědek [REDAKCE]. Z přehledu docházky („šichetnice“) obžalovaného pak jednoznačně vyplynulo, že obhajoba obžalovaného týkající se [REDAKCE] o návštěvě jeho matky a vaření u svědkyně [REDAKCE] se nezakládá na právě. Dle přehledu byl [REDAKCE] totiž v práci a odešel z ní v [REDAKCE] hodin. Kromě toho je z přehledu zřejmé, že obžalovaný nebyl v práci ve dnech [REDAKCE]. V rámci nově nařízeného hlavního líčení byl k důkazu proveden protokol o ohledání místa činu ze dne [REDAKCE], konkrétně byt svědkyně [REDAKCE]. Z připojené fotodokumentace je patrná předsíň bytu, kuchyňský kout, celkový pohled od kuchyně směrem k posteli, kde byl svědek [REDAKCE]. Na fotografiích jsou také zachyceny nože včetně sekáčku, které držel obžalovaný.

18. Soud zamítl návrhy obžalovaného na doplnění dokazování o záznam z telekomunikačního zařízení, sim-karet matky obžalovaného, svědkyně [REDAKCE] a obžalovaného, stejně tak jako o data exportované z telefonů stejných osob. Dle názoru soudu se jedná o důkazy nadbytečné, které by z hlediska projednávané věci nebyly žádným způsobem přínosné. Navíc dle vyjádření státního zastupitelství záznamy nejsou takovou dobu dostupné. Soud provedl rozsáhlé dokazování, uzavírá, na základě jakých objektivních důkazů je vina obžalovaného prokazována. K tomu lze dodat, že dle svědkyně popisované události nastaly až poté, co obžalovaný zjistil, že má nového partnera. Lze přisvědčit svědkyni vzhledem k popisovaným okolnostem, že se nemohl smířit s tím, že má nového partnera, a začal jednat způsobem, pro které je nyní stíhán. Obžalovaný se dopustil ve výroku rozsudku popisovaného jednání a souvislosti s uskutečněnými hovory, by nemohly věc z hlediska okolností významných pro rozhodnutí nikterak objasnit. V právní větě zločinu vydírání dle § 175 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku pak bylo oproti obžalobě vypuštěno slovo „opominul“, neboť tento znak nebyl v rámci provedeného dokazování zjištěn.
19. Na podkladě výše uvedených skutečností je nutno konstatovat, že obžalovaný se dopustil jednání tak, jak je popsáno ve výrokové části rozsudku. Po doplnění dokazování dle rozhodnutí odvolacího soudu soud provedl u skutkových zjištění oproti podané obžalobě následující úpravy. V prvním skutku vypustil z popisu skutku způsobení psychické újmy svědkyně [REDAKCE] (dříve [REDAKCE]), neboť dle její výpovědi jí žádná psychická újma nevznikla, pocíťuje z obžalovaného pouze strach, že by se situace mohla opakovat. Také byla dle její výpovědi rozšířena doba, po kterou se měl obžalovaný u svědkyně zdržovat. V souladu s výpověďmi bylo doplněno u druhého skutku, že obžalovaný vstoupil na balkon. Třetí skutek byl v souladu s výpovědí svědkyně upraven především v časovém vymezení, že se obžalovaný domáhal vstupu ke svědkyni dne [REDAKCE] pouze třikrát a dle úředního záznamu policie bylo doplněno, v jakém čase. Poslední čtvrtý skutek, byl v souladu se svědeckými výpověďmi upraven a zjednodušen ohledně vstupu obžalovaného do bytu, který byl jednoznačně neoprávněný, dále soud pozměnil zjištění ohledně uvaření kávy, kterou svědkyně připravovala především pro zklidnění situace a nikoliv v obavách o své zdraví. Dále byly provedeny úpravy ohledně zacházení s noži obžalovaným v době, kdy se pohyboval v bytě svědkyně, a to ve smyslu výpovědi svědkyně. Kromě toho byl pro přehlednost tento skutek doplněn o dílčí jednání týkající se okolností před zadržením obžalovaného, které bylo původně v obžalobě uvedeno pod bodem třetím.
20. Při právní kvalifikaci soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil po subjektivní i objektivní stránce všechny znaky skutkových podstat několika trestných činů. Jednání obžalovaného pod bodem 1. je mimo jiné právně kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku spáchaný ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, neboť se pokusil násilím donutit svědkyni [REDAKCE] k pohlavnímu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

styku a pokusil se s ní vykonat soulož. Objektem tohoto trestného činu je právo člověka, v daném případě paní [REDAKCE], na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě. Svědkyně shodně vypovídala, jak v přípravném řízení, tak i v řízení před soudem, o tom, že se aktivně bránila obžalovanému, kladla mu odpor. Přesto obžalovaný použil své fyzické síly za účelem překonání a zamezení vážně míněného odporu z její strany s cílem dosáhnout soulože proti její vůli. Obžalovaný povalil svědkyni na postel, osahával ji na prsou, na přirození, svlékal jí, svého cíle však nedosáhl a trestný čin zůstal ve stadiu pokusu. S ohledem na způsob jednání obžalovaného a chování svědkyně při činu je zřejmé, že z hlediska subjektivní stránky obžalovaný jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Přímé zavinění je mimo to dovozováno z výpovědi obžalovaného, když zcela vědomě popisoval skutečnosti (byť je zařadil do měsíce srpna), které naplňují předmětnou skutkovou podstatu. Uváděl, že se svědkyni chtěl souložit, přestože kladla odpor.

21. Jednání pod body 1. – 4. je právně kvalifikováno jako pokračující přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, neboť obžalovaný opakovaně neoprávněně vnikl, tedy bez souhlasu a proti vůli svědkyně [REDAKCE] do jejího bytu (skutky pod bodem 1. a 4.), případně na balkon náležící k tomuto bytu (skutky pod bodem 2. a 3.), kde setrval. V případě prvního, druhého a třetího skutku překonal překážku v podobě překonání zábradlí u balkonu. U prvního skutku užil násilí včetně překonání překážky, a to konkrétně intenzivním boucháním na zavřené balkonové dveře, které v důsledku toho povolily, a on se dostal dovnitř bytu. V případě čtvrtého skutku do bytu svědkyně vnikl lstivě, neboť mu po delší dobu neotevírala. Tím, že neoprávněně opakovaně vnikal do bytu a na balkon svědkyně, zasáhl do její domovní svobody. Po subjektivní stránce obžalovaný jednal minimálně v úmyslu nepřímém dle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, neboť vzhledem k zavřeným dveřím (balkonovým i domovním) a opakovanému vykazování obžalovaného svědkyni, musel vědět, že svým jednáním porušuje a zasahuje do její domovní svobody, přesto dále pokračoval ve svém zavadovém chování. V daném případě je toto jednání kvalifikováno rovněž jako pokračující trestný čin ve smyslu § 116 trestního zákoníku, neboť jednotlivými útoky naplnil skutkovou podstatu stejného trestného činu, které byly spojeny obdobným způsobem provedení, blízkou časovou souvislostí.
22. Po subjektivní i objektivní stránce obžalovaný svým jednáním pod bodem 4. naplnil skutkovou podstatu zločinu vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, neboť jednoznačně zasáhl do svobodného rozhodování svědkyně [REDAKCE] a svědka [REDAKCE]. Za užití násilí (vztáhnutí ruky na svědka), pohrůžky násilí a jiné těžké újmy (výhrůžky zabitím, ublížení členům rodiny) požadoval ukázat občanský průkaz (tedy nutil svědky k nechtěnému konání). Svědek pak musel strpět vyfotografování svého občanského průkazu. Ačkoliv obžalovaný sekáček a nůž neužil k přímému fyzickému násilí, měl je při sobě a užil je k zastrašování pohrůžkou, že užije tyto věci k fyzickému útoku vůči svědkům, nesplní-li to, k čemu je nutil. Obžalovaný se dopustil tohoto jednání za daných okolností se zbraní. Kromě již výše rozvedených úvah ohledně užití zbraní, je třeba zopakovat, že danými okolnostmi má soud na mysli především pohyb aktérů na malém prostoru, ovlivnění alkoholem, čímž byla dána nevyzpytatelnost v jeho dalším možném jednání, znalost jeho trestní minulosti, časté útoky, které již svědci prožívali nejméně jeden měsíc. Jednání pod bodem 4. je zároveň kvalifikováno jako přečin nebezpečné vyhrožování dle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku. Obsah výhrůžky byl konkretizován usmrcením, ublížením na zdraví. V kombinaci se stupňujícím se agresivním projevem obžalovaného a tím, že s noži i před sebou nejprve šermoval, poté si sekáček ponechal u sebe (u nohou) a nože položil nedaleko od sebe (na kuchyňské lince), jednoznačně mohlo způsobit chování obžalovaného u svědků důvodnou obavu o jejich zdraví, život. Navíc, jak potvrzovali oba svědci, jeho agresivita pod vlivem alkoholu vzrůstala, čímž byla dána i nepředvídatelnost v jeho chování, což nepochybně opět u nich vyvolávalo pocity ohrožení a strachu o své zdraví. V neposlední řadě při srovnání fyzických a charakterových vlastností účastníků incidentu (slabší žena a bojácný muž oproti silnějšímu, alkoholem ovlivněnému muži, navíc s projevy agrese) jednání obžalovaného rozhodně mohlo u

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

svědků vzbudit důvodnou obavu o zdraví i život. S ohledem na charakter trestné činnosti obžalovaný jednal v úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, neboť věděl, že svým jednáním může porušit zájem na ochraně svobodného rozhodování jednotlivce i zájem na ochraně jednotlivce proti některým závažným výhrůžkám, a pro případ, že tak způsobí, s tím byl srozuměn.

23. Při rozhodování o druhu a výměře trestu soud vycházel z ustanovení § 39 trestního zákoníku. Přihlédl především k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním poměrům obžalovaného, jakož i k jeho dosavadnímu způsobu života a z něj vyplývající možnosti nápravy. Povaha a závažnost trestné činnosti jsou určovány zejména významem chráněného zájmu (v daném případě ochranou svobodného rozhodování v sexuální oblasti, ochranou domovní svobody, ochranou svobodného rozhodování člověka v nejširším slova smyslu a ochranou proti výhrůžkám), který byl činy dotčen. Vzhledem k rozsahu trestné činnosti a zasaženým chráněným zájmům, které patří svým významem k jedněm z nejdůležitějších, s přihlédnutím k osobě obžalovaného, na kterého bylo již v minulosti působeno i nepodmíněnými tresty odnětí svobody, soud hodnotí závažnost spáchané trestné činnosti jako vysokou. Vyšší společenská škodlivost je dána i tím, že se posledního trestného činu dopustil proti dvěma osobám.
24. Z opisu z evidence rejstříku trestů bylo zjištěno, že obžalovaný má celkem sedm trestných záznamů. U prvních dvou záznamů se obžalovaný podmíněně osvědčil a hledí se na něj jako by nebyl odsouzen. Třetí záznam je již z roku 2008, kdy mu byl původně uložený trest obecně prospěšných prací za trestný čin křivé pomluvy dle § 174 odst. 1 trestního zákona přeměněn na nepodmíněný trest odnětí svobody, který vykonal 20. 1. 2010. Další nepodmíněný trest odnětí svobody v délce dvanácti měsíců uložený za trestný čin útoku na veřejného činitele dle § 155 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. a) trestního zákona a trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 trestního zákona vykonal 13. 8. 2009. Pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Tachově ze dne 24. 1. 2018, sp. zn. 9T 130/2017, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 3. 2018, sp. zn. 9To 54/2018, dále bylo prokázáno, že byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce jednoho roku za zločin násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. Tento trest vykonal 3. 10. 2018. Pravomocným trestním příkazem Okresního soudu Tachov ze dne 24. 2. 2020, sp. zn. 9T 28/2020, bylo prokázáno, že se dopustil přečinu vyhrožování s cílem působit na úřední osobu dle § 326 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku, za který byl odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody s dohledem v délce jednoho roku se zkušební dobou v délce tří let. Dále mu byla uložena povinnost zdržet se užívání alkoholických nápojů a omamných a psychotropních látek a strpět namátkové kontroly na jejich přítomnost v jeho těle a povinnost podrobit se vhodnému terapeutickému programu či psychologickému poradenství se zaměřením na zvládání agresivity. Ze zprávy o průběhu dohledu ze dne 16. 10. 2020 za období duben až říjen 2020 je patrné, že dohled neplní svůj účel, kdy sice strpěl namátkové kontroly na zjištění přítomnosti alkoholu v těle, ale nepodrobil se vhodnému programu na zvládání agresivity a nezdržel se zcela užívání alkoholických nápojů. Dále bylo k osobě obžalovaného zjištěno z opisu evidence přestupků, že byl v roce 2018, 2019 správním orgánem projednáván pro způsobení škody na cizím majetku, pro vzbuzení veřejného pohoršení a pro přestupek proti občanskému soužití hrubým jednáním, za něž byl sankcionován pokutami. Pracovní hodnocení je kladné, zaměstnavatel jej zařadil mezi svědomité a spolehlivé pracovníky. Hodnocení věznic vyznívá kladně, byť se nezapojuje do žádných aktivit.
25. Obžalovanému byl uložen trest souhrnný dle § 43 odst. 2 trestního zákoníku, neboť nyní projednávanou trestnou činnost spáchal dříve, než byl Okresním soudem v Tachově vyhlášen odsuzující rozsudek ve věci 9T 73/2020. Trest za sbíhající se trestnou činnost se ukládá podle ustanovení nejprísněji trestného, v daném případě podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za zvlášť závažný zločin znásilnění spáchaný ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, když dle § 21 odst. 2 trestního zákoníku je pokus trestného činu trestný podle sazby stanovené za dokonaný

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

trestný čin. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody s trestní sazbou na dva roky až deset let. Jako jedinou polehčující okolností soud shledal částečné doznání obžalovaného. Naopak mu přitěžovalo spáchání trestné činnosti v době podmíněného odsouzení a rozsah trestné činnosti, když se dopustil čtyř trestných činů a v případě skutků z [REDAKCE] naplnil skutkovou podstatu stejného trestného činu dokonce třemi, resp. dvěma dílčími útoky. Přitěžující okolností je dále spáchání přestupků i jeho trestní minulost, kdy na něho bylo působeno nepodmíněnými tresty odnětí svobody v délce jednoho roku. Z výše uvedených důvodů je nutno na obžalovaného působit již jen nepodmíněným trestem odnětí svobody, který byl uložen mírně pod jednou třetinou zákonné trestní sazby, a to v délce čtyř let. Takto stanovený trest se jeví soudu jako adekvátní, plnící preventivní i výchovný efekt. Za splněných zákonných podmínek ustanovení § 56 trestního zákoníku pak byl obžalovaný zařazen pro výkon trestu do věznice s ostrahou.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím Okresního soudu Tachov. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká; poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě k jeho podání nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Okresní soud v Tachově 12. října 2021

Mgr. Petra Psohlavcová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 13.01.2022. Připojení doložky provedla [REDAKCE]
[REDAKCE] dne 27.01.2022.